

De eigenliefde die diversiteitsbeleid heet

Posted on 25 december 2020 by Paul Verburgt

Het luisterrijke diversiteitsjaar 2020 werd afgesloten met een boete voor het gemeentebestuur van Parijs. Het had in 2018 teveel managers van één sekse benoemd. Voordat iemand *eindelijk gerechtigheid!* roept: dat waren geen mannen, maar vrouwen.

Naar verluidt hadden ze bij de gemeente elf vrouwen tegen slechts vijf mannen tot chef benoemd en dat is in strijd met de wet. Zodra één kunne meer dan 60% van het managementpluche bezet, is de werkgever in overtreding. Het was 69%, dus huppakee op de bon.

Ongelijke gelijkheid

Ongetwijfeld was feministisch Frankrijk ontzettend trots toen die wet tot stand kwam, maar kennelijk heeft men over het hoofd gezien dat *égalité* twee kanten op werkt. De vrouwelijke burgemeester van de Franse hoofdstad betoonde zich in elk geval een slecht verliezer. Ze kwalificeerde de straf – die ze voor een teveel aan

mannen vast fantastisch vindt – als 'duidelijk absurd, oneerlijk, onverantwoord en zelfs gevaarlijk'.

Meten met twee maten is het waarmerk van gelovigen.

Ook in ons land is er een toenemende druk om de man-vrouwverhouding in topfuncties bij wet te regelen. Aanvankelijk liepen alleen hardcore feministen, linkse politici en opportunistische headhunters achter dit idee aan, maar inmiddels zijn ook clubs als VNO-NCW bekeerd.

Schuld van de witte man

De argumentatie is flinterdun: omdat in de samenleving niet gebeurt wat deze pleitbezorgers willen, moet dat wel een bewijs zijn van onwil en tegenwerking van 'mannen met witte billen'. (We citeren Attje Kuiken, Kamerlid voor de PvdA, en noteren voor onszelf dat een tekst als 'vrouwen met zwarte borsten' ongetwijfeld wel ophef zou hebben veroorzaakt.).

Het idee dat we in een paradijs zouden leven als het volk zich maar netjes zou gedragen, is bij de *happy few* heel populair.

Dat de coronapandemie bijvoorbeeld maar niet tot bedaren komt, ligt aan u en mij.

Omdat u en ik naar IKEA gaan en in het weekend gaan wandelen, kan de overheid ons niet redden. Of u beleefdheidshalve wil vergeten dat coronaminister De Jonge niet één (1) plan behoorlijk ten uitvoer heeft gebracht. En ook dat een burgemeester hier in de buurt, tevens voorzitter van de veiligheidsregio, vorige weekend nog openbare urinoirs in een drukke winkelstraat liet plaatsen.

Woke! Straf!

Dan moeten de goeden maar onder de slechten lijden – de hoogste wijsheid van de in het nauw gedreven autoriteit – en dus krijgt u een algehele lockdown. Of een wet die vrouwen een *free ride* naar directies en raden van commissarissen moet garanderen.

Die wetstekst zal naar de *woke* geest van deze tijd apodictisch zijn. Zoveel procent vrouwen of anders straf! Het onvermijdelijke gesputter en gemarchandeer van de leden van VNO-NCW staat garant voor jaren plezier voor u en mij. Onze

levensvreugde zal verder worden verhoogd doordat vrouwelijke topmanagers niet anders zullen blijken te zijn dan de verguisde mannen.

Maar nog mooier wordt de volgende ronde. Zoals het elimineren van Zwarte Piet niet het doel, maar de eerste stap in een cultuurstrijd is, zo zal ook de 'genderwet' worden benut om allerlei minderheden op bestuurszetels te krijgen.

Het wordt vechten aan de top om ruimte te bieden aan Zwarten (tegenwoordig eerbiedig met een hoofdletter geschreven), aan mensen met een migratieachtergrond (voorheen allochtonen genaamd), aan personen die zich niet identificeren als man of vrouw, aan homo's en mensen met alle andere denkbare seksuele disposities en niet te vergeten aan aanhangers van allerhande buitengaatse religies die juist weer tegen die andere minderheden zijn.

Diversiteit, omdat het moet!

En wat voor de top geldt, moet natuurlijk ook gelden voor de rest van de organisatie. Denk niet dat ik overdrijf. Op eerbiedwaardige universiteiten zoals die in Leiden, is het beleid om veel meer divers onderzoek te gaan doen, uit te voeren door – jawel – diverse onderzoeksteams. Vergeet ook niet de afgedwongen kniebuigingen in de cultuursector: alleen subsidie als u voldoende gekleurde mensen in dienst hebt, of ze nu kunnen schilderen respectievelijk zingen of niet.

Deze diversiteitsdwang leidt natuurlijk helemaal tot niets. Ook al maak je tientallen wetten, stel je honderden *diversity officers* aan en gebruik je de subsidiekraan als pistool. U en ik kunnen dat op onze vingers natellen, maar de elite is nog niet zo ver.

Precies hetzelfde verhaal als met de biomassacentrales: alleen een geïsoleerde bovenlaag kan denken dat het massaal verbranden van hout mogelijk is zonder hele bossen om te zagen en zonder de lucht vol te pompen met CO_2. We zullen wellicht tot 2030 moeten wachten voor die centrales worden stilgelegd.

De minister zegt wel dat hij een betrouwbare overheid wil zijn en daarom niet de toegezegde meerjarige subsidies kan intrekken, maar u en ik weten dat betrouwbaarheid wel het laatste is wat onze overheid en deze minister in het bijzonder tegenwoordig in acht nemen. Het is gewoonweg de tijd die ze nodig

hebben om hun nederlaag te slikken.

Diversiteit als bron van polarisatie

Dat gaan we ook meemaken met het diversiteitsbeleid. Jarenlang zullen we moeten aanhoren hoe het o zo mooie beleid wordt gefrustreerd door kwade opzet van witte billen. Vrouwen zullen op hun kop krijgen omdat ze niet leuk meedoen.

Het zal subsidies, coaches en god-mag-weten wat voor sancties regenen, maar eens zal onweerlegbaar blijken dat diversiteit geen bestuurlijk bouwpakket is, maar een maatschappelijk groeiproces. En dat geforceerd diversiteitsbeleid onvermijdelijk verkeert in zijn tegendeel, namelijk uitsluiting. En uitsluiting in onderlinge vetes. En discriminatie.

Zo moeilijk is het niet om dit te bedenken.

Waar komt die verblinding bij de elite dan toch vandaan? Domheid zal het niet zijn. Diepe doordenking evenmin, want om de zoveel jaar dweept de spraakmakende gemeente met een ander ideaal. We moeten vrezen dat degenen die boven ons zijn gesteld, zich periodiek verliezen in dromen over de volmaakte samenleving en – helaas – de macht hebben om die droom aan ons op te dringen.

Het diversiteitsideaal is een heel bijzondere droom. Het is een vorm van eigenliefde. De elite houdt van zichzelf omdat ze zo van minderheden houdt. Minderheden zijn per definitie slachtoffer. Die moeten beschermd worden. Ze kunnen niet voor zichzelf opkomen. Dat moeten wij doen. Kijk eens hoe altruïstisch we zijn. Wat zijn we goed.

Nooit een argument

Juist omdat het eigenliefde is, is er geen ruimte voor debat en tegenspraak. Elke twijfel leidt tot verwijten, de minste kritiek tot beschuldigingen, een ander standpunt tot gescheld. Ik schreef wel vaker over dit onderwerp en steeds weer werd mijn integriteit in twijfel getrokken. Geen woord over de inhoud, altijd op de man (en dat is geen woordgrapje).

En zo trekt men liefde dicterend door het land.

Of u even de consequenties hiervan wilt dragen, want van al dit diversiteitsgedoe

heeft de gezeten burgerij geen last. Die zit al goed.